

**ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «АНТАРЕС»
за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року**

1. Інформація про Компанію

Повна назва: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «АНТАРЕС» (далі – Компанія) зареєстроване 17 лютого 2004 році відповідно до чинного законодавства України.

Ідентифікаційний код ЄДРПОУ: 32827819

Юридична та фактична адреса: вулиця Липська, будинок 10, к.21, Печерський район, м. Київ, 01021

Сторінка в мережі Інтернет, на якій доступна інформація про Компанію: www.antares.uaфин.net

Код фінансової установи: 13

Дата реєстрації в Державному реєстрі фінансових установ: 20.04.2004

Реєстраційний номер у Державному реєстрі фінансових установ: 13100188

Серія та номер свідоцтва фінансової установи: ФК №7

Види фінансових послуг, згідно із додатком до Свідоцтва: залучення фінансових активів фізичних осіб із зобов'язанням щодо наступного їх повернення шляхом укладення договорів на управління майном, залучення фінансових активів юридичних осіб із зобов'язанням щодо наступного їх повернення шляхом укладення договорів на управління майном, надання позик, фінансовий лізінг, надання фінансових кредитів за рахунок залучених коштів, надання фінансових кредитів за рахунок власних коштів, факторинг, надання порук (поручительств), надання гарантій.

Чинні ліцензії за видами діяльності відсутні.

Відокремлені підрозділи відсутні.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. складала 4 особи.

Перелік учасників Компанії станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. розкрито в Примітці 6.13.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Фінансова звітність, складена за Міжнародними стандартами фінансової звітності (далі – МСФЗ), не є першою фінансовою звітністю, у якій Компанія застосовує МСФЗ, і ця фінансова звітність відповідає вимогам МСФЗ.

2.2. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що

закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.3. МСФЗ, які нещодавно набрали чинність

Компанія застосувала всі МСФЗ, інтерпретації та поправки до них, що мають ефективну дату 01.01.2018 року у звітному році. Ефект застосування нових та переглянутих стандартів:

- МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами»
Вплив на фінансовий стан та фінансові результати Компанії від застосування МСФЗ 15 розглянуто у примітці 3.2.2.
- МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»
Рішення про застосування МСФЗ 9 було прийнято достроково з 1 січня 2015 року, зокрема, вимоги до класифікації фінансових активів і зобов'язань. Вплив на фінансовий стан та фінансові результати Компанії від застосування нової редакції стандарту розглянуто у примітці 3.2.2. та 3.3.3.

Поправки до:

- МСФЗ 2 «Класифікація та оцінка платежів на основі акцій»
- Застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 4 «Страхові контракти – поправки до МСФЗ 4»
- МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість»
- КТМФЗ Інтерпретація 22 «Аванси, сплачені в іноземній валюті»
- МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності»
- МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»
не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та фінансову звітність, їх ефект відсутній.

2.4. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

- МСФЗ 16 «Оренда»
В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набуває чинності 01 січня 2019 року.

За рішенням Керівництва Компанії МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовується.

Очікується, що застосування МСФЗ 16 «Оренда» не буде мати суттєвий вплив на фінансову звітність Компанії.

Компанія уклала договори щодо короткострокової оренди та оренди активів низької вартості, стосовно яких планується застосувати метод рівномірного визнання витрат.

Прогнозований (очікуваний) ступінь впливу першого застосування МСФЗ 16 «Оренда»:

Компанія є орендарем нежитлового приміщення, в якому знаходиться офіс, згідно Договору оренди №01/08–ОЛ від 01.08.2017 року (орендодавець – ПВІФ НЗ «АНТАРА–КАПІТАЛ» ТОВ «КУА «АНТАРА», код за ЄДРІСІ 233690). Термін дії договору закінчується 31.12.2019 року і Компанія, як «Орендар», класифікує її як таку, що закінчується протягом 12 місяців від дати першого застосування. Ця оренда обліковується у такий самий спосіб, що і короткострокова оренда та включає витрати, пов'язані з такою орендою, до складу розкритих витрат на короткострокову оренду у тому річному звітному періоду, який містить дату першого застосування. Валова сума договірних орендних зобов'язань по діючому договору на звітну дату, що передує першому застосуванню, складає орієнтовно 99 тис.грн. Первісна вартість активів з права оренди за очікуваннями не буде суттєво відрізнятися від теперішньої вартості орендних зобов'язань, зобов'язання з ліквідації прав оренди та авансові платежі на дату першого застосування відсутні.

Компанія, як «Орендар», вибирає не застосувати вимоги МСФЗ 16 до договору оренди майна №02/01–10–2013 від 01.10.2013 року, за яким базовий актив є малоцінним (персональні комп'ютери, меблі, телефони тощо) та визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Компанія планує застосувати спрощення практичного характеру і не переглядати існуючі (не визнані) на дату першого застосування договори оренди, а визначення оренди застосовувати до всіх договорів, укладених чи модифікованих, починаючи з 01.01.2019 року.

Компанія провела попередню оцінку впливу нового визначення оренди і дійшла висновку, що воно не змінить обсяг договорів, які обліковуються на дату першого застосування.

- Поправки, пов'язані з вступом в силу МСФЗ 16 «Оренда» (МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу», МСБО 16 «Основні засоби», МСБО 1 «Подання фінансової звітності», МСФЗ 1 «Перше застосування МСФЗ», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості», МСФЗ 15 «Виручка по контрактах з клієнтами», МСБО 2 «Запаси», МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів», МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів», МСБО 23 «Витрати на позики», МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», МСБО 38 «Нематеріальні активи», МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», МСБО 41 «Сільське господарство»). Набуття чинності 01.01.2019 року.

Ці поправки не вплинули на фінансовий стан, фінансові результати та фінансову звітність, їх ефект відсутній оскільки у Компанії відсутні ці компоненти у розумінні МСФЗ 16. Достроково не застосовується.

- КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток» Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб використовуваний Компанією підхід ґрунтувався на тому, що краще прогнозує результат вирішення невизначеності. Зокрема, Компанія повинна враховувати те, як по її очікуванням податкові органи будуть проводити перевірку податкового обліку і трактувань. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає, щоб Компанія виходила з того, що податкові органи перевіряють всі суми, які вони має право перевірити, і ознайомляться з усією пов'язаною інформацією при проведенні своєї перевірки. Компанії повинні враховувати ймовірність того, що податкові органи будуть приймати або відхиляти невизначені податкові трактування, при цьому обліковий процес буде визначатися цією оцінкою податкових органів. Роз'яснення IFRIC 23 вимагає від Компанії необхідної переоцінки (зміни) судження або оцінка, в разі зміни фактів і обставин, на яких ґрунтувалося це судження або оцінка, а також в результаті отримання нової інформації, яка впливає на судження або оцінку. Будь-які такі зміни повинні враховуватися в подальшому (перспективно) відповідно до МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». У таких випадках Компанії повинні застосовувати стандарт МСБО 10 «Події після звітного періоду», щоб визначити, чи є зміна, що відбулася після звітного періоду, коригуючих або нерегульованим подією. Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства і спільні підприємства» - 14А. Організація застосовує МСФЗ 9 також до інших фінансових інструментів в асоційованому або спільному підприємстві, до яких не застосовується метод участі в капіталі. До них відносяться довгострокові вкладення, які, по суті, складають частину чистих інвестицій організації в асоційовану компанію або спільне підприємство. Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» Поправка дозволяє застосовувати модель амортизованої вартості до фінансових інструментів, які мають опцію дострокового погашення, незалежно від того, що при достроковому погашенні може виникнути компенсація (як позитивна, так і негативна). Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСБО 19 «Виплати працівникам» Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам» стосуються порядку обліку компаніями пенсійних програм з визначеною виплатою. Якщо до програми вносяться зміни (програма скорочується або по ній відбувається розрахунок), МСБО 19 вимагає від компанії переоцінки її чистих активів або зобов'язань за встановленими виплатами. Поправки вимагають від компанії використовувати нові припущення, використані при проведенні переоцінки, щоб визначити вартість послуг поточного періоду і чистий відсоток на залишок звітного періоду після зміни програми з визначеною виплатою. . Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» 42А. Якщо сторона угоди про спільне підприємство (як цей термін визначено в МСФЗ 11 "Спільна

діяльність") отримує контроль над бізнесом, який є спільною операцією (як цей термін визначено в МСФЗ 11), і при цьому мала права на активи і несла відповідальність за зобов'язаннями, пов'язаними з цією спільною операцією, безпосередньо до дати придбання, то дана угода є об'єднанням бізнесів, які здійснюються поетапно. Отже, набувач повинен застосовувати вимоги щодо об'єднання бізнесів, здійснюваного поетапно, включаючи переоцінку часток участі в спільних операціях, що були раніше, у спосіб, передбачений в пункті 42. При цьому набувач повинен переоцінити всю наявну раніше частку участі в спільних операціях. . Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСФЗ 11 «Спільна діяльність» ВЗЗСА Сторона, яка є учасником спільних операцій, але не має спільного контролю, може отримати спільний контроль над спільними операціями, діяльність в рамках яких є бізнес, як цей термін визначено в МСФЗ 3. У таких випадках частки участі в даній спільній операції, що були раніше, не переоцінюються. . Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Поправка до МСБО 12 «Податки на прибуток» 57А. Організація повинна визнати наслідки з податку на прибуток, пов'язані з дивідендами, як вони визначені в МСФЗ 9, коли вона визнає зобов'язання сплатити дивіденди. Наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів пов'язані більш безпосередньо з минулими операціями чи подіями, які генерували розподіл прибутку, ніж з розподілами на користь власників. Тому організації слід визнавати наслідки з податку на прибуток щодо дивідендів у складі прибутків або збитків, іншого сукупного доходу або в капіталі відповідно до того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події. . Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- МСБО 23 «Витрати на позики» 14. Тією мірою, в якій організація запозичує кошти на спільні цілі і використовує їх для отримання кваліфікованого активу, організація повинна визначити суму витрат за запозиченнями, дозволену для капіталізації, шляхом множення ставки капіталізації на суму витрат на даний актив. Ставка капіталізації визначається як середньозважене значення витрат за запозиченнями стосовно всіх позик організації, що залишаються непогашеними протягом періоду. Однак організація повинна виключити з даного розрахунку суму витрат за запозиченнями стосовно позик, отриманих спеціально для придбання кваліфікованого активу, до завершення практично всіх робіт, необхідних для підготовки цього активу до використання за призначенням або продажу. Сума витрат за запозиченнями, яку організація капіталізує протягом періоду, не повинна перевищувати суму витрат за запозиченнями, понесених протягом цього періоду. . Набуття чинності 01.01.2019 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- МСФЗ 17 «Страхові контракти» - стандарт, що замінить МСФЗ 4 «Страхові контракти» . Набуття чинності 01.01.2021 року.

Вплив не суттєвий або відсутній. Достроково не застосовується.

- Концептуальні основи фінансової звітності.

Введено концепцію діяльності керівництва в інтересах власників і

уточнено інформацію, виникає в зв'язку з цим.

Повернено концепцію обачності, яка підтримує нейтральність інформації і тому описує обачність як «обережність при винесенні суджень в умовах невизначеності». Невизначеність оцінки є фактором, який може вплинути на достовірне надання інформації.

Суб'єкт, що звітує - це організація, яка за власною ініціативою складає або зобов'язана складати фінансову звітність і не обов'язково є юридичною особою.

Актив - існуючий економічний ресурс, контрольований організацією в результаті минулих подій. Економічний ресурс - це право, яке може принести економічні вигоди.

Зобов'язання - існуючий обов'язок організації передавати економічний ресурс в результаті минулих подій. Зобов'язання - це обов'язкова відповідальність, якої у організації відсутня практична можливість уникнути.

Визнання - це процес фіксації для включення в звіт про фінансовий стан або в звіт (и) про фінансові результати статті, яка відповідає визначенню активу, зобов'язання, капіталу, доходів або витрат. Припинення визнання - це виключення повністю або частково визнаної активу або зобов'язання зі звіту про фінансовий стан організації.

Введено дві категорії методів оцінки:

- Оцінка на основі історичної (первісної) вартості. Показники історичної вартості надають інформацію про об'єкти обліку, яка формується на основі історичної (первісної) суми операції або події.

- Оцінка на основі поточної (переоціненої) вартості. Показники поточної вартості надають грошову інформацію про об'єкти обліку, оновлену для відображення поточних умов на дату оцінки. Методи оцінки цієї категорії можуть включати справедливую вартість, цінність використання, вартість виконання і поточну вартість.

Введено термін «звіт (и) про фінансові результати» для позначення Звіту про прибутки і збитки разом зі Звітом про ІСД. Звіт про прибутки та збитки є основним джерелом інформації про фінансові результати компанії. За замовчуванням всі доходи і витрати повинні бути відповідним чином класифіковані і включені в звіт про прибутки і збитки.

Набуття чинності 01.01.2020 року. Керівництво Компанії вважає, що дострокове застосування призведе до більш достовірного надання інформації в умовах невизначеності, забезпечить її нейтральність і з огляду на концепцію обачності при винесенні суджень, призведе до більш якісного захисту інтересів власників.

2.5. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.6. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення

безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Компанія не могла продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Керівництво Компанії не володіє інформацією про намір ліквідувати Компанію чи припинити діяльність та не має реальної альтернативи таким заходам. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом.

2.7 Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії 15 січня 2019 року.

Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.8 Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

3 Суттєві положення облікової політики

3.1 Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2 Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1 Основа формування облікових політик

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена Керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових

оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Компанія застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Компанія отримувала основний дохід від фінансових активів. Угоди, які носять багатокомпонентний характер відсутні, також у Компанії відсутні програми лояльності та специфічні гарантії, тому перше застосування МСФЗ 15 на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

Керівництвом Компанії було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється). Зокрема, нові вимоги до класифікації фінансових активів і зобов'язань.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Компанією, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у примітці 3.3.3., а інформація про суми, обумовлені очікуваними кредитними збитками наведена у розділі 6 Приміток.

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Компанія класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та

б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Компанія визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю;

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході.

Компанія визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та

б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю якщо він утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається шляхом продажу фінансових активів.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю. Для торгової дебіторської заборгованості застосовується спрощений метод.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай

як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.5 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Компанія відносить дебіторську заборгованість.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Компанія використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

В залежності від інструменту Компанія використовує два підходи до оцінки очікуваних кредитних збитків: загальний та спрощений.

До торговельної дебіторської заборгованості, договірних активів та дебіторської заборгованості за орендою застосовується модель спрощеного підходу. Розрахунок очікуваних кредитних збитків з використання матриці резервування, за якою резерви на покриття збитків розраховуються щодо дебіторської заборгованості, суми якої розподіляються за різними строками утворення заборгованості та прострочення платежів.

Компанія оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного

визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Компанії за договором; і грошовими потоками, які Компанія очікує одержати на свою користь.

Станом на кожен звітну дату Компанія оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Компанія замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Компанія порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Компанія може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Компанія оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Компанія стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Компанія оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться паї

(частки) господарських товариств, які обліковуються за методом участі у капіталі.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних. Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у сукупному доході

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у сукупному доході, відносяться паї (частки) господарських товариств, крім тих що обліковуються за методом участі у капіталі, інвестиційні сертифікати пайових фондів.

Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних. Проте за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливу вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

3.3.6. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Компанія стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Компанії сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Компанії не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Компанія оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. Після визнання оцінкою об'єкту основних засобів є модель собівартості і застосовує її до всього класу основних засобів.

За моделлю собівартості об'єкт основних засобів обліковується за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Нарахування амортизації здійснюються із застосуванням наступних методів:

- для основних засобів – прямолінійний;
- для інших необоротних матеріальних активів – прямолінійний.
- – для малоцінних необоротних матеріальних активів та бібліотечних фондів – у першому місяці використання об'єкта в розмірі 100% їх вартості

Основні засоби класифікувати за такими групами та наступними орієнтовними термінами корисного використання (у роках):

- Земельні ділянки – необмежений;
- Капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом – 15;
- Будинки – 20;
- Споруди – 15;
- Передавальні пристрої – 10;
- Машини та обладнання – 5, з них:

електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує вартість, встановлену Податковим Кодексом України для віднесення матеріальних об'єктів до основних засобів – 2;

- Транспортні засоби – 5%
- Інструменти, прилади, інвентар, меблі – 4;
- Інші основні засоби – 12;
- Тимчасові (нетитульні) споруди – 5;

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальний актив первісно слід оцінювати за собівартістю. Після первісного визнання нематеріальний актив слід відображати за моделлю собівартості.

За моделлю собівартості нематеріальні активи обліковуються за їх собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Клас нематеріальних активів є групою активів подібного характеру і з подібним використанням в діяльності суб'єкта господарювання. Орієнтовні строки нарахування амортизації нематеріальних активів:

- права користування природними ресурсами – відповідно до правовстановлюючого документа;
- права користування майном – відповідно до правовстановлюючого документа;

- права на комерційні позначення – відповідно до правовстановлюючого документа;
- права на об'єкти промислової власності – відповідно до правовстановлюючого документа;
- авторське право та суміжні з ним права – відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки;
- інші нематеріальні активи – відповідно до правовстановлюючого документа

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Компанія зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Компанія сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Компанія класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.6. Облікові політики щодо оренди

Компанія, як «Орендар» класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на актив.

Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на актив.

Класифікацію оренди здійснюють на дату початку дії оренди; повторна оцінка здійснюється лише у разі модифікації оренди.

Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за

угодами про операційну оренду Компанія визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

Компанія як «Орендар» вибирає не застосувати вимоги, викладених у параграфі В8 МСФЗ 16, до оренди, для якої строк оренди закінчується протягом 12 місяців від дати першого застосування. Ця оренда обліковується у такий самий спосіб, що і короткострокова оренда та включає витрати, пов'язані з такою орендою, до складу розкритих витрат на короткострокову оренду у тому річному звітному періоду, який містить дату першого застосування.

Компанія як «Орендар» не застосовує вимоги МСФЗ до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним.

Для визначення малоцінності оцінюється вартість активу на основі вартості активу, коли він є новим, незалежно від віку активу, що орендується на абсолютній основі.

Оренда активу не відповідає критеріям оренди малоцінного активу, якщо природа активу є такою, що будучи новим, цей актив, як правило, не є малоцінним.

Короткострокова оренда – оренда, яка на дату початку оренди має строк оренди 12 місяців або менше. Оренда, яка містить можливість придбання, не є короткостроковою орендою.

За короткострокової оренди чи оренди, за якою актив є малоцінним, то Компанія визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

Для договору, який є, або містить оренду і в якому сума компенсацій окремо не виділена та/або входить в загальну суму платежу, Компанія як «Орендар» застосовує практичний прийом, згідно п. 15 МСФЗ 16, а саме: вирішила не розмежовувати компоненти, що не пов'язані з орендою та оренди, а натомість обліковувати кожний компонент оренди та будь-які пов'язані з ним компоненти, що не пов'язані з орендою як єдиний компонент оренди за виключенням вбудованих похідних інструментів, які відповідають критеріям, викладеним у параграфі 4.3.3 МСФЗ 9.

Компанія як «Орендар» на дату початку оренди визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди актив з права користування оцінюється за собівартістю.

Після дати початку оренди актив з права користування, оцінюється за моделлю собівартості.

За моделлю собівартості Компанія оцінює актив з права користування за собівартістю з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності та з коригуванням

Якщо оренда не передає право власності, то Компанія нараховує амортизацію активу з права користування за прямолінійним методом з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

Щоб визначити, чи зменшилась корисність активу з права користування, та для обліку будь-яких збитків унаслідок зменшення корисності,

Компанія застосовує МСБО 36.

На дату початку оренди орендне зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі слід дисконтувати, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то Компанія застосовує ставку додаткових запозичень орендаря.

Для інформації по ставкам запозичень Компанія як «Орендар» використовує сайт Національного банку України за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> у розділі «Вартість кредитів» або інші загальнодоступні ресурси.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні

вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Компанія також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Компанії. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.8.2. Виплати працівникам

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.8.3. Пенсійні зобов'язання

Компанія не має ніяких інших пенсійних програм, крім державної пенсійної системи України. Відповідно до українського законодавства, Компанія утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні. Ці витрати в звіті про прибутки та збитки відносяться до періоду, в якому нараховується заробітна плата.

Крім того, на підприємстві не існує програм додаткових виплат при виході на пенсію та інших компенсаційних програм, які б потребували додаткових нарахувань.

3.9. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.9.1. Доходи та витрати

Компанія визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Компанія відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Компанія передає договірні права на одержання грошових потоків

від такого фінансового активу;

б) Компанія передав покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Компанії на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Компанії;

- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Компанія капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.9.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3.9.4. Умовні зобов'язання та активи

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою.

Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

3.9.5. Запаси

Запаси – це активи, які утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу, перебувають у процесі виробництва для такого продажу або існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг. Одиницею бухгалтерського обліку запасів вважається кожне їхнє найменування.

Запаси оцінюються за меншою з таких двох величин: собівартість та чиста вартість реалізації. Собівартість запасів повинна включати всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан, з урахуванням обмежених обставин, які ідентифікує МСБО 23 «Витрати на позики».

При вибутті собівартість одиниць запасів, які, як правило, не є взаємозамінними, та товарів чи послуг, призначених для конкретних проектів, слід визначати шляхом використання конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Собівартість запасів, за винятком наведених у попередньому абзаці, слід визначати за формулою "перше надходження – перший видаток" (ФІФО).

Придбані предмети, які не відповідають критеріям для віднесення їх до малоцінних необоротних матеріальних активів, обліковувати як малоцінні швидкозношувані предмети. У момент передачі таких об'єктів в експлуатацію списувати їх з балансу з нарахуванням зносу в розмірі 100 % та одночасною організацією їх оперативного кількісного обліку за місцями експлуатації та матеріально – відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання (до моменту їх повної ліквідації, списання з балансу).

Витрати на позики, що безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, є частиною собівартості такого активу. Інші витрати на позики визнаються як витрати

Суму транспортно – заготівельних витрат враховувати в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – включати до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно – заготівельні

витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включати до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентуються МСФЗ Компанією не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Для складання фінансової звітності відповідно до МСФЗ Керівництво проводить оцінку активів, зобов'язань, доходів та витрат на основі принципу обачності. Витрати на надання інформації повинні бути виправдані вигодами від подання у звітності такої інформації.

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Компанії використовувало інші припущення щодо

відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Компанії планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Компанії, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31 грудня 2018 року середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 13,4 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ «Вартість строкових депозитів».

Станом на 31 грудня 2018 року середньозважена ставка за портфелем банківських кредитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила

8,0 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ «Вартість кредитів».

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Компанія на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Компанія визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Компанії або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Компанія здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Компанія з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Компанії щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю:

1. Грошові кошти:

Методики оцінювання: Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): ринковий.

Вихідні дані: офіційні курси НБУ.

2. Інструменти капіталу, інші фінансові активи:

Методики оцінювання: первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): ринковий.

Вихідні дані: офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня.

3. Дебіторська заборгованість:

Методики оцінювання: первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): дохідний.

Вихідні дані: контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки.

4. Поточні зобов'язання:

Методики оцінювання: первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення.

Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний): ринковий, дохідний.

Вихідні дані: контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки.

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

У результаті впровадження нової редакції МСФЗ 9, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів було визнано резерв під ймовірне знецінення фінансових активів на 8 тис.грн, що зменшило прибуток Компанії за звітний 2018 рік на аналогічну суму.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2018	2017	2018	2017	2018	2017	2018	2017

Дата оцінки	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17
Довгострокові фінансові інвестиції які обліковуються за методом участі у капіталі інших підприємств	-	-	-	-	5 450	5 313	5 450	5 313
Інші довгострокові фінансові інвестиції	-	-	-	-	24 742	24 744	24 742	24 744
Інша поточна дебіторська заборгованість	-	-	-	-	852	968	852	968

5.4. Переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості
У 2018 році переведень між рівнями ієрархії не було.

5.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієрархії

Класи активів, оцінених за справедливою вартістю з використанням 3-го рівня ієрархії	Залишки станом на 31.12.2017	Придбання (продаж)	Залишки станом на 31.12.2018	Стаття (статті) у прибутку або збитку, у якій прибутки або збитки визнані
Довгострокові фінансові інвестиції які обліковуються за методом участі у капіталі інших підприємств	5 313	131	5 450	«Дохід від участі у капіталі»
Інші фінансові інвестиції	24 744	(2)	24 742	+253 «Інший дохід», -2 «Інші витрати» від продажу активів
Інша поточна дебіторська заборгованість	968	(108) (8)	852	-8 «Інші операційні витрати» в зв'язку із нарахуванням резерву на ймовірний ризик дефолту

5.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»
Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

1	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2017	2018	2017
2	3	4	5	
Довгострокові фінансові інвестиції які обліковуються за методом участі у капіталі інших підприємств	5 444	5 313	5 444	5 313
Інші фінансові інвестиції	24 742	24 744	24 742	24 744
Грошові кошти та їх еквіваленти	44	27	44	27
Торговельна поточна дебіторська заборгованість	–	–	–	–
Інша поточна дебіторська заборгованість	852	968	852	968
Торговельна поточна кредиторська заборгованість	–	1	–	1

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 8.3.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Інші доходи, інші витрати, інші операційні витрати

	2018	2017
Дохід від участі у капіталі	131	49
Дохід від нарахованих відсотків банком на залишок грошових коштів на поточних рахунках	–	–
Інші доходи	253	1 182
Всього інших доходів	384	1 231
Інші операційні витрати	(8)	–
Інші витрати	(2)	(855)
Інші фінансові витрати	–	–
Всього інших витрат	(10)	(855)

Протягом 2018 року Компанія отримала доходи на загальну суму 384 тис.грн., в тому числі:

- дохід від участі у капіталі іншого підприємства на суму 131 тис.грн.
- дохід від реалізації фінансових інвестицій у вигляді інвестиційних сертифікатів та корпоративних прав на суму 253 тис.грн..

Визнання доходів здійснювалось у момент надходження активу, яке призводило до збільшення власного капіталу Компанії.

Також протягом 2018 року Компанією було визнано поточні витрати на загальну суму 10 тис грн., в тому числі:

- інші витрати у вигляді собівартості реалізованих фінансових інвестицій у вигляді інвестиційних сертифікатів на суму 2 тис.грн;
- витрати на визнання резерву ймовірних кредитних ризиків за

фінансовими активами в сумі 8 тис.грн.

6.2. Адміністративні витрати

	2018	2017
Матеріальні затрати	–	–
Витрати на оплату праці	(147)	(131)
Відрахування на соціальні заходи	(33)	(29)
Амортизація основних засобів і нематеріальних активів	–	–
Інші	(164)	(132)
Всього адміністративних витрат	(344)	(292)

Протягом 2018 року Компанією було визнано адміністративні витрати на загальну суму 344 тис.грн., в тому числі витрати пов'язані з оплатою праці на суму 180 тис.грн. та з операційної оренди майна в сумі 94 тис.грн.

6.3. Податок на прибуток

Компанія є платником податку на прибуток, у якої річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує 20 млн. грн, об'єкт оподаткування визначає без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень Податкового кодексу України.

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

	(грн)	
	31.12.2018	31.12.2017
Фінансовий результат до оподаткування	29 984	84 379
Платники податку, зазначені у пункті 139.3 статті 139 цього Кодексу, зменшують (збільшують) фінансовий результат до оподаткування на позитивну (від'ємну) різницю (яка буде відображена через рахунки обліку капіталу банку) між відкоригованим розміром резервів за активами (у тому числі групами активів), розрахованим станом на початок 2018 року відповідно до вимог міжнародних стандартів фінансової звітності, що застосовуватимуться з 2018 року, та розміром резервів, сформованих у зв'язку зі зменшенням корисності активів відповідно до вимог міжнародних стандартів фінансової звітності, які застосовувалися станом на кінець 2017 року. Норма цього пункту застосовується до фінансового результату до оподаткування звітного (податкового) періоду, у якому коригування резервів за активами (у тому числі групами активів) відображено у бухгалтерському обліку. (пункт 49 підрозділу 4 розділу XX Податкового кодексу України)	7 763	–
Прибуток до оподаткування	37 747	84 379
Всього прибуток до оподаткування	37 747	84 379
Податкова ставка	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою	6 794	15 188
Податковий вплив постійних різниць	–	–
Витрати з податку на прибуток	6 794	15 188

Поточні витрати з податку на прибуток	6 794	15 188
Відстрочений податок на прибуток	–	–

Станом на 31 грудня 2018 року тимчасові різниці відсутні, відстрочені податкові зобов'язання відсутні.

6.4. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу

Станом на 31 грудня 2018 Компанія не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.5. Основні засоби

Компанія залишила незмінним метод, норми амортизації та строк корисного використання. За 2018 рік не проводилася переоцінка основних засобів, також не визнавалося знецінення основних засобів з огляду на нормальні умови експлуатації. Компанія переглядає термін корисного використання основних засобів, в разі, якщо відбувалась доробка нематеріального активу, яка призводить до отримання більших економічних вигод від його використання.

Станом на 31 грудня 2018 року Компанією обліковано придбані у попередні роки основні засоби, а саме офісне обладнання (комп'ютери) на загальну суму 9 тис.грн.

Нарахована та накопичена амортизація станом на 31 грудня 2018 року складає 9 тис.грн

6.6. Нематеріальні активи

Компанія залишила незмінним метод, норми амортизації та строк корисного використання. За 2018 рік не проводилася переоцінка нематеріальних активів, також не визнавалося знецінення нематеріальних активів з огляду на нормальні умови експлуатації.

Компанія переглядає термін корисного використання нематеріальних активів, в разі, якщо відбувалась доробка нематеріального активу, яка призводить до отримання більших економічних вигод від його використання. За 2018 рік Компанія не переглядала термін корисного використання нематеріальних активів.

Станом на 31 грудня 2018 року Компанією обліковано придбані у попередніх роках нематеріальні активи на загальну суму 1 тис. грн., у тому числі:

– комп'ютерна програма на суму 1 тис.грн.

Нарахована та накопичена амортизація станом на 31 грудня 2018 року складає 1 тис. грн.

6.7. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у сукупному доході

Інші довгострокові фінансові інвестиції Компанії представлені іменними інвестиційними сертифікатами та частки корпоративних прав.

	31.12.2018	Надійшло (вибуло)	31.12.2017
Частки корпоративних прав	86	–	86
Іменні інвестиційні сертифікати пайових венчурних фондів	24 656	(2)	24 658
Всього	24 742	(2)	24 744

Ці фінансові інвестиції, а саме частки корпоративних прав є інвестиціями в інструменти капіталу, що не котируються, і за якими немає активного ринку та на підставі того, що наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити достовірну справедливую вартість Керівництво Компанії вважає, що найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні є собівартість. Застосовуючи принцип обачності корпоративні права обліковуються Компанією за собівартістю та відображені Компанією у звітні Баланс станом на 31 грудня 2018 року в розмірі 86 тис.грн.

В зв'язку із тим, що фінансові активи відносяться до третього рівня ієрархії справедливої вартості, з огляду на обачність та діяльність в інтересах власників при визначенні справедливої вартості, Керівництво Компанії вважає, що в даному випадку найкращою оцінкою є собівартість. Станом на 31 грудня 2018 року інші довгострокові інвестиції у вигляді іменних інвестиційних сертифікатів пайових венчурних фондів відображені у звітні Баланс в розмірі 24656 тис.грн. Зміни відбулися в зв'язку із реалізацією активів, що збільшило доходи Компанії. Інформацію як це було відображено у Звіті про фінансовий результат розкрито у Примітці 6.1.

6.8. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

Фінансові активи, що оцінюються за методом участі у капіталі

	31.12.2018	31.12.2017
Частки корпоративних прав	5 444	5 313

Станом на 31 грудня 2018 року частки корпоративних прав в інші підприємства, які обліковуються за методом участі у капіталі обліковуються у сумі 5444 тис.грн, де частка корпоративних прав в інше підприємство складає 4900 тис.грн на які нарахований дохід у сумі 544 тис.грн., в тому числі 131 тис.грн за 2018 рік, як інвестиції, які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств.

6.9. Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокова дебіторська заборгованість станом на 31 грудня 2018 року відсутні.

6.10. Запаси

Станом на 31 грудня 2018 року запаси відсутні.

6.11. Грошові кошти

	31.12.2018	31.12.2017
Каса та рахунки в банках, в грн.	44	27
Каса та рахунки в банках, в іноземних валютах	–	–
Всього	44	27

Грошові кошти та їх еквіваленти класифіковано як кошти в національній та іноземній валюті на рахунках та готівка в касі Компанії.

За 2018 рік Компанією проводилися операції з готівкою лише з приводу виплати заробітної плати працівникам, операції з іноземною валютою не здійснювались. Відбувалися лише безготівкові операції по поточному рахунку, пов'язані із здійсненням господарської діяльності Компанії. Протягом 2018 року Компанія не здійснювала операцій в іноземній валюті.

Залишок коштів в національній валюті станом на 31 грудня 2018 року становив 44 тис.грн. Поточний рахунок відкрито у банку АТ «Укресімбанк».

6.12. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю Дебіторська заборгованість

	31.12.2018	31.12.2017
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	–	–
Розрахунки з бюджетом	–	1
Інша дебіторська заборгованість	852	968
Дебіторська заборгованість	852	969

Інша поточна дебіторська заборгованість станом на 31 грудня 2018р. в сумі 852 тис.грн. представлена:

– передплатою постачальникам Компанії за товари, роботи, послуги в сумі 2 тис.грн. Строк погашення даної заборгованості менше дванадцяти місяців з дати балансу;

– поточною заборгованістю контрагентів за придбані ними фінансові активи, зменшену на суму нарахованого резерву на ймовірні збитки у сумі 850 тис.грн., в тому числі 770 тис грн, за придбані контрагентами корпоративні права в інші підприємства та інвестиційні сертифікати в сумі 80 тис.грн. Строк погашення даної заборгованості менше дванадцяти місяців з дати балансу.

За цими активами кредитний ризик не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання.

Компанія визнає резерв під збитки ймовірних кредитних збитків за фінансовими активами, а саме дебіторської заборгованості контрагентів за придбані ними фінансові активи, які оцінюються за 12-місячними очікуваними кредитними збитками, застосовуючи модель спрощеного підходу у сумі 8 тис.грн.

Станом на 31 грудня 2018 року інша поточна дебіторська заборгованість відображена в балансі в сумі 852 тис.грн.

Дебіторська заборгованість Компанії не має забезпечення. Прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Компанія проводить аналіз та

оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу.

Зміни щодо очікуваних кредитних збитків

(тис.грн)

Резерв під збитки що оцінюються в сумі, яка дорівнює:	31.12.2018	31.12.2017	Причини змін
12-місячним очікуваним кредитним збиткам, в тому числі:			
– за простими іменними векселями	–	–	
– за дебіторською заборгованістю (позики)	–	–	
Очікуваним кредитним збиткам протягом строку дії за:			
1. фінансовими інструментами, за якими кредитний ризик зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, але які не є кредитно-знеціненими фінансовими активами. В тому числі:			
– за простими іменними векселями	–	–	
– за дебіторською заборгованістю (позики)	–	–	
2. фінансовими активами, що є кредитно-знеціненими на звітну дату (але не є придбаними або створеними кредитно-знеціненими активами). В тому числі:			
– за простими іменними векселями	–	–	
– за дебіторською заборгованістю (позики)	–	–	
3. торговельною дебіторською заборгованістю, договірними активами або дебіторською заборгованістю за орендою, для яких резерв під збитки оцінюється відповідно до параграфу 5.5.15 МСФЗ 9	8	–	набрання чинності оновленого МСФЗ 9 в частині зміни підходів до зменшення корисності фінансових інструментів
4. фінансових активів, що є придбаними або створеними кредитно-знеціненими фінансовими активами	–	–	
Разом:	8	–	

Станом на 31 грудня 2018 року загальна сума резерву під очікувані кредитні збитки склала 8 тис.грн.

6.13. Власний капітал

Для забезпечення діяльності та згідно положень Нової редакції Статуту Компанії, який затверджено Протоколом №01/11 від 11.05.2016 року Загальних зборів учасників Компанії та який зареєстровано Печерською районною у місті Києві державною адміністрацією 13.05.2016 року за номером 10701050011000384, за рахунок внесків засновників створений статутний капітал в розмірі 30300 тис.грн., який розподілений на 1000 часток вартістю 30300 гривень кожна.

Статутний капітал повністю сформований у попередні звітні періоди шляхом внесення грошових коштів на поточний рахунок Компанії.

У звітному періоді розмір статутного капіталу Компанії не змінювався та зміни у складі Учасників Компанії не відбувались.

Станом на 31 грудня 2018 року як і на 31 грудня 2017 року учасниками Компанії були:

- юридична особа – нерезидент Компанія «ОЛСТЕН ВЕНЧУРС ЛТД.» (OLSTEN VENTURES LTD.) – 19%,

- фізична особа–громадянин України Смітюх Г.Є. – 65%,

- фізична особа–громадянин України Смітюх І.О. – 15%.

- фізична особа–громадянин України Кушерець с.І. – 1%

Зміни учасників Компанії на протязі року відсутні.

На протязі звітного року розмір статутного капіталу Компанії не змінювався і станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений складає 30300 тис.грн.

Структура власного капіталу:

Найменування статті	Станом на 31.12.2018	Станом на 31.12.2017
Статутний капітал	30 300	30 300
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	718	731
Резервний капітал	57	21
Всього власний капітал	31 075	31 052

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)

Нерозподілений прибуток Компанії на суму 718 тис.грн. станом на 31 грудня 2018 року у складі власного капіталу відображає інформацію про наявність і рух сум накопичених протягом 2006 – 2018 років нерозподіленого прибутку (збитку). За результатами діяльності Компанії за звітний період було отримано прибуток в розмірі 23 тис.грн.

У зв'язку з тим, що Загальні збори учасників не збиралися щодо порядку розподілу прибутку, строку та порядку виплати частки прибутку (дивідендів) та рішення щодо цього не приймалось, дивіденди засновникам не нараховувались та не виплачувались.

Резервний капітал

На протязі 2018 року були проведені Загальні збори учасників щодо направлення частини нерозподіленого прибутку до резервного капіталу Компанії. На підставі рішення Загальних зборів учасників резервний капітал було збільшено на 36 тис.грн.

Станом на 31 грудня 2018 року резервний капітал Компанії відображено в звіті Баланс на суму 57 тис.грн.

6.14. Довгострокові зобов'язання і забезпечення

Станом на 31 грудня 2018 року довгострокові зобов'язання і забезпечення відсутні.

6.15. Короткострокові забезпечення

	31.12.2018	31.12.2017
Резерв відпусток	1	–
Пенсійне забезпечення за програмою з визначеним внеском	–	–
Всього	1	–

Поточні зобов'язання з поточних забезпечень складаються із нарахованого резерву по відпусткам. На протязі року нараховано 1 тис.грн.

Станом на 31 грудня 2018 року поточні зобов'язання з поточних забезпечень у вигляді нарахованого резерву по відпусткам у звіті Баланс склали 1 тис.грн.

Пенсії та пенсійні плани

Компанія не має недержавну пенсійну програму з визначеними внесками.

Персонал та оплата праці

Витрати на оплату праці працівникам у вигляді заробітної плати та відрахування єдиного соціального внеску за звітний 2018 рік склали 147 тис.грн та 32 тис.грн. відповідно.

	31.12.2018	31.12.2017
Середньооблікова кількість штатних працівників за рік	3	3
Середня кількість працівників підприємства за рік	4	4
Середня кількість всього персоналу в еквіваленті повної зайнятості за рік	3	3

Компанія не мала ніяких інших пенсійних програм, крім державної пенсійної системи України. Відповідно до українського законодавства, єдиний соціальний внесок розраховувався як процентні нарахування на поточні нарахування заробітної платні. Ці витрати в звіті про прибутки та збитки відносилися до періоду, в якому нараховувалася заробітна плата. Крім того, в Компанії не існувало програм додаткових виплат при виході на пенсію та інших компенсаційних програм, які б потребували додаткових нарахувань.

6.16. Короткострокові кредити банків

Короткострокові позики станом на 31 грудня 2018 року відсутні.

6.17. Фінансова оренда

Операції з фінансової оренди станом на 31 грудня 2018 року відсутні.

6.18. Операційна оренда

Операції, по яких Компанія виступає орендарем

Компанія має договір операційної оренди приміщення. Розмір орендних платежів відображає ринкові тенденції. Платежі по операційній оренді

відносилися на витрати різномірного строку оренди. Витати з оренди за 2018 рік склали 94 тис.грн.

Станом на 31 грудня 2018 року заборгованість за операціями з оперативної оренди відсутня.

6.19. Торгова та інша кредиторська заборгованість

	31.12.2018	31.12.2017
Поточна кредиторська заборгованість за роботи, послуги	–	1
Розрахунки з бюджетом	6	–
Інші поточні зобов'язання	–	–
Всього кредиторська заборгованість	6	1

В результаті своєї фінансово – господарської діяльності у Компанії станом на 31 грудня 2018 року обліковується поточне зобов'язання у сумі 6 тис.грн., у тому числі:

– за розрахунками з бюджетом (податок на прибуток) у сумі 6 тис.грн.

Строк погашення даної заборгованості менше місяця з дати балансу.

Поточна заборгованість з виплати заробітної плати, а також довгострокові та непередбачені зобов'язання станом на 31 грудня 2018 року у Компанії відсутні.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови

Проти Компанії станом на 31 грудня 2018 року судові позови відсутні.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи доволно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Компанії з управління активам Компанія сплатив усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки та станом на 31 грудня 2018 року Компанія не має умовних податкових зобов'язань. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою

вартістю в ході звичайної діяльності Компанії.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

Умовні активи, зобов'язання у фінансовій звітності відсутні.

Видані гарантії, поручительства відсутні.

На думку керівництва Компанії, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Компанією визначений як дуже низький, але був оцінений за 12-місячними очікуваними кредитними збитками за моделлю спрощеного підходу у сумі 8 тис.грн..

7.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

Підприємств, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Компанією, асоційованих компаній, спільних підприємств, у яких Компанія є контролюючим учасником – Компанія не має.

Близькі родичі членів провідного управлінського персоналу Компанії, не мають контролю і відношення до Компанії.

Компаній, що контролюють Компанію або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Компанії, крім учасників, не має.

Пов'язаними особами Компанії є:

– фізична особа-громадянин України Смітюх Г.Є., що прямо володіє часткою у статутному капіталі Компанії в розмірі 65%.

– посадова особа Компанії – Генеральний директор Кущерець Сергій Іванович.

– фізична особа – громадянка України Смітюх І.О., прямо володіє 15% статутного капіталу

– юридична особа – нерезидент Компанія «ОЛСТЕН ВЕНЧУРС ЛТД.» (OLSTEN VENTURES LTD.), прямо володіє 19% статутного капіталу.

Програм виплат по закінченні трудової діяльності працівників Компанії або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Компанії, у Компанії не було.

Витрати, визнані протягом періоду щодо безнадійних або сумнівних боргів пов'язаних сторін у звітному році відсутні.

В ході своєї звичайної діяльності Компанія протягом 2018 року не здійснювало торгових операцій з пов'язаними особами.

До провідного управлінського персоналу відносяться Генеральний директор Компанії. Заробітна плата керівництва Компанії за 2018 рік нарахована у сумі 47 тис.грн. і виплачена вчасно, за 2017 рік нарахована у сумі 39 тис. грн. і виплачена вчасно.

7.3. Цілі та політика управління фінансовими ризиками

Українській економіці все ще притаманні ознаки ринку, що розвивається. Ці ознаки включають недостатньо розвинену ділову інфраструктуру, обмежену конвертовність національної валюти та водночас наявність численних засобів контролю валютних операцій, низький рівень

ліквідності на ринках капіталу. Уряд вживає заходів для вирішення цих питань, однак до цього часу йому не вдалося запровадити реформи, необхідні для створення банківської, правової та регуляторної системи, що існують у країнах з більш розвинутою ринковою економікою. Внаслідок цього веденню бізнесу в Україні притаманні ризики, яких не існує в умовах більш розвинених ринків.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Компанії і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Компанії. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Компанія, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками Керівництвом Компанії здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик — ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість, в тому числі позики, векселі.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Компанія не залучала протягом звітного періоду кредитні ресурси. Ризик збитків від похідних фінансових інструментів за монетарними інвестиційними контрактами та депозитами на поточних рахунках відсутній завдяки тому, що операції з ними не проводились. У зв'язку з відсутністю в активах Компанії депозитних рахунків в банках, облігацій та довгострокових дебіторських заборгованостей кредитні ризики за цими операціями 2018 році Компанією не розглядалися.

Система реакції на кредитні ризики включає процедури прийняття та реалізації рішень зі зміни структури портфелю активів Компанії у відповідь на події невиконання чи неналежного виконання емітентом своїх зобов'язань та/чи

зміни кредитного ризику контрагентів та процедури контролю за дотриманням обмежень щодо диверсифікації інвестування у боргові інструменти у відповідності до законодавства та регламентуючих документів Компанії.

Станом на 31 грудня 2018 року кредитний ризик по фінансовим активам є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальної економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозовані загрози зміни умов станом на звітну дату.

За результатами проведеного аналізу, враховуючи підходи затверджені в Компанії у межах системи управління ризиками, Керівництво прийшло висновку, що з дати первісного визнання кредитний ризик контрагентів не зазнав зростання і є низьким. Відсутні факти, які б свідчили про ризик невиконання зобов'язання. Для визначення ризиків ймовірних збитків у Компанії використовується модель розрахунку з використанням комплексного аналізу як якісних показників так і кількісних показників за системою Бівера та Таффлера, а також модель спрощеного підходу до торговельної дебіторської заборгованості, договірних активів та дебіторської заборгованості за орендою. Станом на 31 грудня 2018 року в активах Компанії є кілька дебіторських заборгованостей зі строком погашення яких менше дванадцяти місяців з дати балансу по яким нарахований резерв на ймовірний збиток в сумі 8 тис. грн.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Компанія відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Компанії простроченої дебіторської заборгованості.

У Компанії для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з

інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюється операції на ринку.

В активах Компанії відсутні активи, які зменшуються внаслідок зростання процентних ставок, також не має і активів з правом емітента змінювати свої зобов'язання за борговими цінними паперами. Станом на 31 грудня 2018 року фінансові інструменти, що можуть коливатися внаслідок змін ринкових процентних ставок відсутні, тому у 2018 році ризик процентної ставки не розглядався.

Ризик коливань ринкових цін цінних паперів – ризик втрат вартості активів Компанії внаслідок несприятливих змін цін на цінні папери, що знаходяться в портфелі Компанії.

В активах Компанії відсутні акції, облігації, та інші фінансові інструменти, які мають активний ринок, тому цей ризик для Компанії низький або взагалі відсутній.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Компанія контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Протягом звітного періоду відбулися коливання валютного курсу. Завдяки тому, що протягом звітного періоду розрахунків в іноземній валюті Компанія не здійснював, відсутні ризики, пов'язані зі зміною валютного курсу.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів. Активи з фіксованим доходом відсутні.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Керівництво має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків

здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

В активах Компанії відсутні фінансові інструменти з фіксованим доходом, тому цей ризик для Компанії низький або взагалі відсутній.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу. Суттєві зобов'язання відсутні.

Система реакції на ризики ліквідності включає визначення мінімально необхідних обсягів високоліквідних активів у портфелі Компанії для забезпечення виконання зобов'язань перед інвесторами та визначення лімітів інвестування за видами і класами активів та ринками, на яких здійснюється торгівля даними активами із врахуванням їх ліквідності

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозовані потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Завдяки контролю за грошовими коштами і інвестиціями, Компанія завжди має достатні кошти.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Рік, що закінчився 31 грудня 2018 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
1	2	3	4	5	6	7
Короткострокові позики банку	–	–	–	–	–	–
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	–	6	–	–	–	6
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	–	–	–	–	–	–
Всього	–	6	–	–	–	6
Рік, що закінчився 31 грудня 2017 року	До 1 місяця	Від 1 місяця до 3 місяців	Від 3 місяців до 1 року	Від 1 року до 5 років	Більше 5 років	Всього
Короткострокові позики банку	–	–	–	–	–	–
Торговельна та інша кредиторська заборгованість	1	–	–	–	–	1
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	–	–	–	–	–	–
Всього	1	–	–	–	–	1

7.4. **Управління капіталом**

Компанія розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Компанії. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Компанія може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Компанії, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Склад власного капіталу на дату фінансової звітності (31075 тис. грн.):

- Зареєстрований капітал (оплачений капітал) 30300 тис. грн.
- Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) 718 тис. грн.
- Резервний капітал 57 тис. грн.

Вартість чистих активів Компанії станом на 31.12.2018 року, згідно даних балансу складає 31075 тис. грн., що перевищує вартість статутного капіталу, який складає 30300 тис. грн.

Компанія вважає, що станом на 31 грудня 2018 року капітал Компанії відповідає вимогам законодавства, ризики дуже низькі.

7.5. **Події після Балансу**

Між датою складання та затвердження фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та економічні

